

Lovász Irén: BELSŐ HANG cd előszó

Miért félnek az emberek a csendtől? Így nem hallják meg belső hangjukat. Pedig szép lassan visszatalálhatnánk a csendességhez. A jó zenét én a csend meghosszabbításának nevezem. Miért ne találhatnánk meg újra a saját hangunkat, mely belső csendességünkből, a saját lelkünkből szól?

A Belső hang a GYÓGYÍTÓ HANGOK c. lemezsorozat második darabja.

A Belső hang egy meditatív belső utazás, az én legmélyén szunnyadó őserők fölébresztése érdekében. A négy természeti őselem: a föld, víz, tűz, levegő bennünk rejlő energiáinak fölszínre hozása a zene, a harmónia természetes eszközeivel.

Legbelsőbb énünk mélyére csak a teljes elcsendesedéssel, befelé fordulással, kontemplációval juthatunk. Az énünk mélyén szunnyadó erők érintése a legősibb magyar imádságok, énekek, archaikus népdalok, gregorián dallamok segítségével, a legtermészetesebb húros hangszer, az emberi hang, és a négy elemet megjelenítő hangszerekkel történik.

A négy elemet megidéző négy tétel egymásutánja egy személyiséfejlődési utat vázol föl.

1.A Föld

a születés előtti élet helye, az anyaméh befogadó, életet adó barlangját idézi. Színe: barna. A föld a gyökér lakóhelye, őseink hagyatéka, a stabilitásunk alapja, az élet lehetősége.

*„Szivárvány havasán felnőtt liliomszál,
Nem szereti helyét. El akar bújdosni.
Ki kell onnat venni, új helybe kell tenni,
Ki kell onnat venni, hátha megfogának...”.*
(Székelyföld)

”...
Sokat gondolkodtam a soraink felől

*Sokat gondolkodtam még annak előtte
Felségednél sorsunk el vagyon rendelve.*

*Sokat gondolkodtam a régi atyákról,
E világon való sok bújdosásinkról.”*
(Dunántúl)

*„A fényes nap immár lenyugodott,
A föld színe sötétben maradott,
Nappali fény éjjelre változott,
Fáradtaknak nyugodalmat hozott.*
(Moldva)

2. A víz:

magzatvíz, a vizimalom a személyes bánatok lejártatását, kipörgetését, feldolgozását segíti. Színe: kék. A víz a legmegnyugtatóbb, leglazítóbb elem, mert a magzatvízre emlékeztet. A víz a legeggyetemesebb purifikációs közeg.

*„Pusztinai nagy hegy alatt
van egy forrás titok alatt.
Aki abból vizet iszik...,
Lám én abból vizet ittam, ...
(Moldva)*

*„Túl a vizen van egy malom,
Bánatot örölnék azon,
Én vagyok annak molnára,
Ki a bánatot próbálja.*

*Túl a vizen van egy malom,
Bánatot örölnék azon
Nekem is van egy bánatom,
oda viszem lejártatom... ”.*

(Mezőség)

*„ ... sűrű könnyeimmel... ”
(Dunántúl)*

*„...s egyiket öntözöm a Tatros vizével,
a másikat pedig sűrű könnyeimmel.”
(Gyimes)*

3. A tűz:

tisztító-tűz, a szuverén egyéniség önállósódása, önmagára találása. Színe: vörös.

*... ” csalogatott a két szeme sugára... ”
(Gyimes)*

*„Úgy ég a tűz, ha tesznek rá,
szól a világ, mit hajtok rá,
én is teszek, hadd lobogjon,
kutya világ hadd ugasson!”
(Szatmár)*

*„ ...Tüzes nyelveknek szólása,
úgy mint szeleknek zúgása
leszálla az ő fejükre nagy hirtelenséggel... ”
(Dunántúl)*

4. A levegő:

a legemelkedettebb tétel, a földi létezés horizontjának kitágítása a transzcendencia irányába. Színe: fehér

*„Fújnak a fellegek Somogy megye felől.
Sokat gondolkodtam a soraink felől.*

*Sokat gondolkodtam még annak előtte,
Felségednél dolgunk el vagyon rendelve...*

(Dunántúl)

*„Én fölkelék jó reggelt hajnalban,
én fölkelék jó reggelt hajnalban
Megmosdódám bűnös álmaimból,
Megkendőzém arany kendőzőmmel.*

*Én kimenék ajtóm elejibe,
Föltekinték nagy magos mennységbe.
Nyitva látám mennyország kapuját,
Azon belül mennyország ajtaját...*
(Moldva)

5. A belső hang:

a bennünk lévő mindenség-elemeket integráló teljesség, az elemek együttes jelenléte. A mantra az elemekhez való viszonyunkat fejezi ki. A teremtés extatikus körtáncát, a létezés örömét hirdeti a női-férfi pólusok megjelenésével, az apai- anyai, ádám-évai archetipusok megidézésével.

*„Napot is szeretem,
Holdat is szeretem,
a fényes csillagot
leginkább szeretem...*

*Áldott apa s anya,
ki tégedet szült volt,
aki téged szült volt,
téged felnövelt volt.*

*Adjon Isten annak
Ezernyi ezer jót,
Ki a te bölcsődet
megrendítette volt!*
(Moldva)

Mantra:

*Földanya lábam alatt,
Égapa fejem fölött,
Én magam a tengely,
Én magam a tengely.*

*Gyökereim erősen,
Gyökereim biztosan
Tartanak a szélben,
Tartanak a szélben.*

*Indulásra készen,
Kalandok elébe,
Erővel testemben,
Békével lelkemben.*

*Indulásra készen,
Szárnyaim erősen,
Lágyan és merészen,
Röpítenek messze.*

*Messze föl az égbe,
Vizeknek fölébe,
Tengerek mélyébe,
Vissza le a földbe.*

(Lovász Irén)

Budapest, 2007.

1. tétel: A FÖLD

2. tétel: A VÍZ

3. tétel: A TŰZ

4. tétel: A LEVEGŐ

5. tétel: A BELSŐ HANG

Lovász Irén: ének

Kerekes János: didgeridoo / föld

Pintér Ágnes: hárfa/ víz

Balázs Gergely: hegedű/ tűz

Gesztelyi Nagy Judit: shakuhatsi, fuvola/ levegő